

தமிழ்நாடு சட்டமன்றத்தை பற்றி மாணவர் வசீப்பியாகவும் இயங்குவதை

அரூர்:தெல்லூர் தொழில்முனிபாலிஸிபிள்ளை கலைஞர் கலைஞர் வசீப்பியாகவும் இயங்குவதை

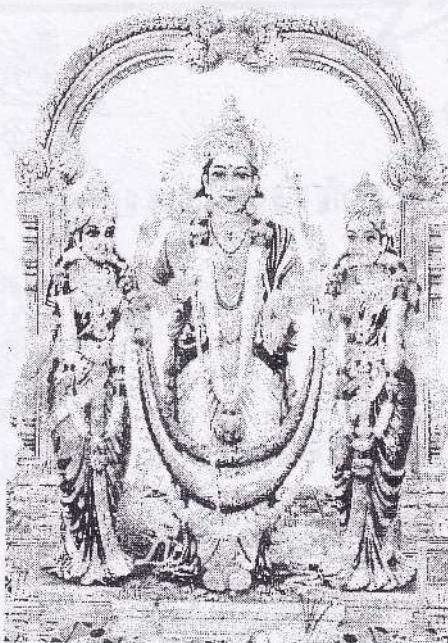
அன்றை கலைஞர் வசீப்பியாக செய்து வருத்தி

தங்கமர்களை

28.06.2015

சிலமயம்

கழிபுரம் மத்தி கழிபுரத்தை பிறப்பிடமாகவும்
வசிப்பிடமாகவும் கொண்ட

அமரார். தங்கேஸ்வர் இளையதம்ப்

அவர்கள்

இறைப்பதம் எய்தியமை குறித்த

தங்கமரலை

28.06.2015

சமர்ப்பணம்

எம்மையெல்லாம் வாழவைத்து

இறைவனாடி சேர்ந்த

எம் கண்கண்ட தெய்வமான

எனது தாயாருக்கு.....

இந்நால் சமர்ப்பணம்

குஞ்சபத்தினர்

முனைய் தெற்கு,

சுமிபுரம்.

அமர்.தங்கேஸ்வரி திளையதம்பி

ஓம்ரை மதியில்

15.08.1947

திதி வென்பா

ஓம்ரை மதியில்

29.05.2015

நாவெள்ளு வெயர் பெற்று தாங்கியில் வந்துகின்று
சேவைன்று எனக் கார் தங்கேஸ்வரி(நீ) தாய்!

மஹ்மதவாணி கலைஞர் பூர்வபக்க ஏதாதசித் திதியில்
எனக்காலையில்லை ந்தோடு ந்தையெழுவாய்த்ரோ!

விநாயகர் துதி

விநாயகனே வெவ்வினையை வேற்றுக்க வல்லான்
விநாயகனே வேட்டை தணிவிப்பான் - விநாயகனே
மன்னுக்கும் விண்ணுக்கும் நாதனுமாந் தன்மையினால்
கன்னிற் பணியின் களிந்து

தேவாரம்

குளித்த புருவமும் கொல்லவச் செவ்வாயிற் குமின் சிறிப்பும்
பனித்த சடையும் பவளம்போல் மேனியிற் பால் வெண்ணீரும்
இனித்தழையை எடுத்த பொற்பாதமும் காணப்பெற்றால்
மனித்தப் பிறவியும் வேண்டுவதே இந்த மாநிலத்தே

திருவாசகம்

கடயவனேனைக் கருணையினாற்
கலந்து கொண்ட
விடையவனே விட்டுதி கண்டாய்
விறல் வேங்கையின் தோல்
உடையவனே மன்னும்
உத்தரகோச மங்கைக்கரசே
சடையவனே தளர்ந்தேன் எம்பிரான் என்ன
தாங்கிக் கொள்ளனே

திருவிசைப்பா

இடர்கொடுத்தென்ன யான்டு கொண்டென்னுள்
இருட்பிழும் பறவெறித்தெழுந்து
சடர் மனிவிளக்கின் உள்ளொளி விளக்கும்
தூயநற் சோதியுட் சோதி
அடல் விடையாக அம்பலக் குத்தா
அயினாரு மாலரியாமை
படரொளி பரப்பின் பரந்து நின்றாயைத்
தொண்டனேன் பணியுமே பணியே

திருப்பல்லாண்டு

ஆரார் வந்தார் அமர்ர குழாத்தில்
 அணியுடை ஆதிரை நாள்
 நாராயணனொடு நான்முகன் அங்கு
 இரவியும் இந்திரனும்
 தேரார் வீதியில் தேவர் குழாங்கள்
 திசையனைத்தும் நிறைந்து
 பாரார் தொல்புகழ் பாடியுமாடியும்
 பல்லாண்டு கூறுதுமே

திருப்புராணம்

கற்பனை கடந்த சோதி கருணையே உருவமாகி
 அற்புதக் கோல நீடி அருமறை சிரத்தின் மேலாஞ்
 சிற்பா வியோகமாகும் திருச்சிற்றம்பலத்துள் நின்று
 பொற்புடன் நடஞ்செய்கின்ற பூங்கழல் போற்றி போற்றி

திருப்புகழ்

சந்ததம் பந்தத் தொடராலே
 சஞ்சலம் துஞ்சித் திரியாதே
 கந்தனென் ழென்றுந் ரூணைநாஞும்
 கண்டு கொண்டின்பற்றிடுவேனோ
 தந்தியின் கொம்பைப் புணர்வோனே
 சங்கரன் பங்கிற் சிவைபாலா
 செந்திலங் கண்டி கதிர்வேலா
 தென் பரங்குன்றிற் பெருமானே

தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் பாடல்

பச்சைமா மலைபோல் மேனி பவளவாய் கமலச் செங்கண்
 அச்சுதா அமரரேரே ஆயர்தம் கொழுந்தே என்றும்
 இச்சுவை தவிர யான்போய் இந்திர லோகம் ஆனும்
 அச்சுவை பெறினும் வேண்டேன் அரங்கமா நகருளானே

வாழ்க்கை வரலாறு

“எண்சாண் உடம்புக்கு சென்னி சிறந்தது” என்பதைப்போல் பொன் சேர் இலங்கைக்கு யாழ்ப்பாணம் சிறந்தது என்று கூறும் வகையில் அமைந்த யாழ்ப்பாணமானது சமூத்திருநாட்டின் வடமாநிலத்தில் அமைந்தது. இதில் வலிமேற்கு என்பது விவசாயத்திற்கு பேர் போன இடம் ஆகும். இராமபிரானின் புளித்தத்தன்மை கொண்ட திருவடிநிலை கடல் குழ வயலும் வயல் சார்ந்த இடமுமாகிய சோழபூர் என்று அழைக்கப்படும் சுழிபூர் சிறப்பு மிக்க கிராமமாகும். இக் கிராமத்தில் பறாளாயம்பதி உறையும் ஈஸ்வர விநாயகரும் (கண்ணக்கொத்திக் காக்கைப்பிள்ளையார்) சிவகப்பிரமணிய சுவாமிகளும் அங்கிருந்து அருள்பாலித்து வருவது மிகச் சிறப்பம்சமாகும். இக்கிராமத்தில் இல்லறத்தை நல்லறமாகப் போற்றி வாழ்ந்து வந்த அமர்கள் திரு.திருமதி கந்தையா சின்னத்தங்கம் தம்பதியர்களின் முத்த மகளாக 15.08.1947ம் ஆண்டு அமர் தங்கேஸ்வரி அவர்கள் அவதரித்தார். இவர் சிறுவயதிலே புத்திசாதுரியமாகவும் தூடிப்பு மிக்கவராகவும் வாழ்ந்தார். இவர் தனது ஆரம்பக்கல்வியை சுழிபூரம் யா/ ஜக்கிய சங்க சைவ வித்தியாசாலையிலும், உயர்கல்வியை சுழிபூரம் யா/ விக்ரோரியாக்கல்லூரியிலும் கற்றார். இவர் கல்வியில் சிறந்து விளங்கியபோது அக்கால சமூக அமைப்பிற்கேற்ப பெண்கள் ஒர் எல்லைக்கப்பால் தொடர்ந்து கற்பது தொழில் புரிவது மட்டுப்படுத்தப்பட்டிருந்தது. அதன் காரணமாக தனது தாய், தந்தையரின் விருப்பத்துக்கிணங்கக் கல்வியை இடைநிறுத்தித் தனது இல்லத்தில் இருந்து கொண்டே சிறுவகுப்பு மாணவர்களுக்கு கல்வி கற்பித்து வந்தார்.

இவர் தனது ஒரே ஒரு சகோதரியான நிர்மலாதேவியுடன் சிறு வயதில் இருந்து இன்று வரை மிகுந்த பற்றும் பாசமும் கொண்டு வாழ்ந்து வந்தார். அமர் அவர்கள் 1973ம் ஆண்டு

வலிகாமம் வடக்கில் உள்ள நீர்வளம், நிலவளம் நிரம்பிய மயிலிட்டி என்னும் கிராமத்தில் வாழ்ந்து வந்த அமர்களான திரு.திருமதி சிதம்பரப்பிள்ளை, சிதம்பரம் தம்பதியர்களின் மூன்றாவது புதல்வணான இளையதம்பி அவர்களை திருமணம் செய்து கணவருடன் சென்று அவரது ஊரில்

“அன்பும் அறனும் உடைத்தாயின்

இல்வாழ்க்கைப் பண்பும் பயனும் அது”

என்னும் வள்ளுவன் வாக்குக்கு இலக்கணமாய் இல்லறம் நடத்தி வந்தார். இவர்களது இன்பற்ற வாழ்வில் பிள்ளைச் செல்வங்களாக இரு ஆண் குழந்தைகளைப் பெற்றனர். முத்த மகனுக்குச் சந்தாபவன் எனவும் இளைய மகனுக்குக் கிரிபவன் எனவும் பெயர் இட்டு இரு கண்ணின் மனிகள் போல் வளர்த்து வருகையில் காலம் செய்யும் கோலம், கடவுள் செய்யும் சதி என்பதற்கிணங்க இரண்டாவது மகன் மூன்று வயதில் நோய் வாய்ப்பட்டு அமரத்துவம் அடைந்தார். இந்தப் புத்திர சோகத்தால் அமர்கள் இருவரும் தடித்துக் கதறி இறைவனை நொந்து அழுதனர். பின்பு மனதைத் தேற்றி முத்த பிள்ளைக்காகத் தமது வாழ்க்கையைத் தொடர வேண்டும் என்பதால் ஆலயங்கள் தோறும் தமது பிள்ளையை அழைத்துச் சென்று பக்தி நெறியில் வளர்த்ததோடு அவரை ஆசிரியராகவும் உயரச் செய்து தனது கடமையைச் சரிவரச் செய்தனர். எமது நாட்டில் ஏற்பட்ட அசாதாரண குழநிலை காரணமாக 1987இல் மீண்டும் தனது சொந்த இடமாகிய சுழிபுத்திற்கு வந்து தமது பிள்ளையின் கல்வியில் கண்ணும் கருத்துமாய் இருந்து சுழிபுரம் விக்ரோரியாக் கல்லூரியிலும் உயர் கல்வியை யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்திலும் கல்வி கற்க வழிப்படுத்தி அவரைச் சிறந்த ஆசிரியராக்கி அகமகிழ்ந்தார்.

தனது மகனின் விருப்பத்திற்கமைய மூளாய் தெற்கைச் சேர்ந்த திரு.திருமதி.இராசரத்தினம் அனுஷாதேவி தம்பதியினரின்

முத்த மகளாகிய இரட்னைராஜீனி என்பவரைத் திருமணம் செய்து வைத்து பவதாரணி, ஹரிபவன் ஆகிய பேர்ப்பிள்ளைகளையும் கண்டு அகமகிழ்ந்து வாழ்ந்து வருகையில் 2009.04.09 அன்று திட்டரெனத் தனது கணவனை இழக்க வேண்டி ஏற்பட்டது. இதனால் பிகுந்த மன வேதனையுடனும் மனக்குழப்பத்துடனும் தனது மகனுடன் வாழ்ந்து வருகையில் 2015.05.29 அன்று எதிர்பாராத வகையில் சிறு தலைச்சுற்று என்று கூறியபடி மகனுடன் கதைத்துக்கொண்டே அவரின் ஆத்மா உடலை விட்டுச் சென்று பறாளாய் விநாயகரதும் முருகனதும் பாதங்களை சென்றடைந்து நித்திய வாழ்வுபெற்றது.

இவரது ஆத்மா சாந்தியடைவதாக,

ஓம் சாந்தி ! சாந்தி !! சாந்தி !!!

சைவ அபரக்கிரியை

அபரம் என்பது பிந்தியது எனப் பொருள்படும். உடலில் இருந்து உயிர் பிரிந்தபின்பு செய்யும் கிரியை ஆதலால் இது அபரக்கிரியை எனப் பெயர் பெறுகின்றது. அபரக்கிரியை உத்கிராந்திக்கிரியை முதல் வருட சிரார்த்தம் வரை பல கிரியைகளை உடையனவாம். இங்கே கூறப்படும் கிரியைகள் யாவும் சமய தீட்சை பெற்றவர்களுக்கு மட்டுமே செய்யப்படுவதாகும். இல்லாதவர்களுக்கு மந்திரமில்லாது திருமுறையுடன் கிரியை செய்யவேண்டும். ஆதலால் எல்லோரும் சமய தீட்சை பெற்றுக்கொள்ளுதல் வேண்டும்.

உத்கிராந்திக் கிரியை

ஒருவர் உபயிர்பிரியும் நிலை அடையும் போது (மரணவேளை) சுந்தரத்தவரிடத்தும், பொருளிடத்தும் உள்ள பற்றை நீக்கி, விழுதி பூசிச் சிவபெருமானைத் தியானித்து தேவார திருவாசகங்களை சிவனாடியார்களைக் கொண்டு பாடக்கேட்கவேண்டும். இவ்வேளை கோதானம் (பகு) செய்வது சிறந்ததாகும்.

அவருடைய மகன் அல்லது சுந்தரத்தவருள்ளே சமய தீட்சை உடையவர் மனங்கலங்காது புன்னியதலத்து விழுதி பூசி அவர் உடம்பில் வில்வத்தடி மன் பூசி அவர் வாயில் கங்கா நீர்த்தும் விட்டு அவர்தலையை தம்மடிமீது வைத்து . அவர் செவியில் ரீபஞ்சாட்சரத்தை உபதேசித்து செவியை கையினால் மூடவேண்டும். உயிர் நீங்கியின் உடலைச் சுத்தி செய்து அலங்காரம் செய்து நிலத்தைத் தூய்மைப்படுத்தி தர்ப்பை பரப்பி தெற்கே தலை இருக்கத்தக்கவாறு கிடத்தல் வேண்டும். காற்பெருவிரல் இரண்டையும் சேர்த்துக் கட்டுதல் வேண்டும். வாயை தலையுடன் சேர்த்துக் கட்டிவிடுதல் வேண்டும். உப்பைப் பொட்டலமாகக் கட்டி பிரேதத்தின் மீது வைத்தலும் பிரேதத்திற்குக் கீழே நீர் நிரம்பிய பாத்திரம்

வைத்தலும் உண்டு. உடலை வெள்ளைத் துணியால் மூடிவிடல் வேண்டும். தலைப்பாகத்தில் குத்து விளக்கு ஏற்றி வைத்தல் வேண்டும். மனைவி மக்கள் சுற்றுத்தவர் அருகிலிருந்து தேவார திருவாசகங்களைப் பக்தியுடன் ஒதுதல் வேண்டும்.

அவிட்டம், சதயம், பூர்ட்டாதி, உத்தரப்பாதி, ரேவதி ஆகிய ஐந்து நட்சத்திரங்களும் தனிட்டா பஞ்சமி எனப்படும். இப்பஞ்சமியில் ஒருவர் இறந்தால் தானம் சாந்தி செய்யின் தோசம் நிவர்த்தியாகும்.

தனிட்டா பஞ்சமி சாந்தி

வீட்டில் பூர்ண கும்பம், தண்ணீர், பக, தீபம் இவற்றை முன்றுநாள், இரண்டுநாள் அல்லது ஒருநாளாவது வைக்க வேண்டும். நீற்றுப்புசனிக்காய் கட்டுதல், வீட்டில் உள்ளவர்கள் கையில் நூல் கட்டுதல் முதலியன நடைமுறையில் உள்ள வழக்கம். பிரேதத்தை எடுத்துச் செல்லும் போது கழுகம் பிள்ளை ஒன்றும் பிரேதத்துடன் எடுத்துச் செல்லும் வழக்கமும் உண்டு. சனிக்கிழமை பிரேத தகனம் செய்ய நேரிட்டால் பிரேதத்துடன் கழுகம் பிள்ளை எடுத்துச் செல்வர்.

சுபநட்சத்திர சுபவாரத்தில் பஞ்சமி சாந்தி செய்யப்படும். அல்லது அந்தியேட்டி அன்று இருவ சாந்தி செய்யலாம்.

ஆச்சாரியர் நித்திய கருமம் முழந்தபின் புண்ணியாகவாசனம் பஞ்ச கெளாயம் ஸ்தான சுத்தி செய்வார். பின் விக்னேஸ்வரரைப் பூசித்து யமன் பிரதிமை தானம் செய்தல் வேண்டும்.

எருமை வாகனத்துடன் யமனை வெள்ளி அல்லது செப்புத்தகட்டில் வரைந்து சந்தனம் புஸ்பங்கள் சாத்தி சோடச பூஜை செய்ய வேண்டும். பக, தருணம், சலம் இவைகளை வைத்து இறந்த நட்சத்திர சாந்தி தானங்களைச் செய்க. அவிட்டத்துக்கு வெங்கலப் பாத்திரமும் சதயத்துக்கு என்னும் பூர்ட்டாதிக்கு வஸ்திரமும் (

ஆடை) உத்தரட்டாதிக்கு வெல்லமும் ரேவதி க்கு வெள்ளியும் தானம் செய்க. வீட்டின் நடுவில் இரண்டுபடி நெல் பரவி ஒரு படி அரிசியும் அரைப்படி நெல்லும் காற்படி உழுந்தும் பரவி அதன் மேல் கும்பம் வைத்து அதில் லஷ்மியை ஆவாகானம் செய்து லஷ்மி பிரதிமையை வைத்து பூசித்து நெவேத்திய தூபதீம் கொடுத்து அவரவர் மந்திரங்களை ஆயிரம் அல்லது ஐந்நாறாவது செபித்து கும்பத்திற்கு மேற்கே அக்கினி உண்டாக்கி அதில் லஷ்மிக்கும் திக்குப்பாலகர்களுக்கும் ஆகுதி செய்க. நவக்கிரக ஓமம் செய்து கர்த்தாவை கிழக்கு முகமாக இருத்தி கும்ப நீரால் அபிஷேகம் செய்து பஞ்சகெளவியம் பருகக் கொடுத்தல் வேண்டும். பின் தானம் கொடுத்து ஆசாரியாரைப் பூஜை செய்தல் வேண்டும். இது அபரக்கிரியா விதி வியாக்கியானத்தில் கூறப்பட்டது. இக்காலத்தில் நடைமுறையிலுள்ள சாந்தி மேல்வருமாறு.

அந்தியேட்டி அன்று இரவு வீட்டு முற்றத்தில் பந்தலிட்டு வெள்ளை கட்டி மாவிலை தோரணத்தால் அலங்கரித்து நிலத்தை மெழுகி சாந்தியை ஆரம்பிப்பார்.

விக்னேஸ்வரர் பூஜை புண்ணியாகவாசனம், பஞ்சகெளவிய பூஜை முடித்து முறத்தில் (களகு) அரிசிமா, மஞ்சள்மா, கரிமா, இலை (பச்சை) மா, செங்கல்மா (சிவப்பு) இவற்றால் சிதாஸ்தன பதம் வரைந்து அதில் பஞ்ச தத்துவங்களையும் பூசித்து அரிசிமா அல்லது தர்ப்பையினால் செய்து புத்தளிக்கையை (உருவம்) வைத்து இறந்த நட்சத்திரத்திற்குரிய மந்திரங்களால் பூசித்து அக்கினி உண்டாக்கி ஆகுதி, பலி பூர்ணாகுதி கொடுத்து நிறைவு செய்து முறத்துடன் புத்தளிக்கையை சுடலைக்கு கொண்டு சென்று தகனம் செய்து சாம்பலை நீர் நிலைகளில் கரைத்து வீட்டிற்கு வந்து நீராடி, அனுட்டானம் முடிந்தபின் சிவன், வர்த்தனி, லஷ்மி நவக்கிரக தேவர்களையும் பூசித்து கர்த்தாவிற்கு சிவன் வர்த்தனி கும்பநீரால்

அபிஷேகம் செய்ய வேண்டும். அதன் பின் தானம் கொடுத்தல் வேண்டும்.

வெண்கலமாயின் ஜந்து பலமும் எள் எனின் இரண்டு படியும் வஸ்த்திரம் எனின் இரண்டும் வெல்லமாயின் பத்துப் பலமும் வெள்ளி எனின் ஒருபலமும் தானம் செய்யதல் வேண்டும். அவிட்டத்துக்கு ஆறுமாதமும் சதயத்திற்கு மூன்றுமாதமும் பூர்ட்டாதிக்கு ஒன்றாரை மாதமும் உத்தரட்டாதிக்கு ஒருமாதமும் ரேவதிக்கு பதினைந்து நாட்களும் தோசமாகும்.

“குரணோற்சவம்” வீட்டில் நடைபெறும் கிரியை

இறந்தவர் வீட்டு முற்றத்தில் பந்தல் அமைத்து, வெள்ளை கட்டி மாவிலை தோரணம் கட்டல் வேண்டும். இங்கு அமைக்கும் பந்தல் தட்டைப்பந்தலாகவும் மேலே வேயப்படும் ஒலை பச்சை ஒலையாகவும் இருக்கதல் வேண்டும். வீட்டு வாசலிலே மொந்தன் வாழை குலையுடன் கட்டுதல் வேண்டும். நிலத்தைப் பசஞ்சாணாத்தால் மெழுகி மன்பத்தை மூன்றாகப் பிரித்து மாக்கோலமிட்ட மண்பத்தில் மேற்கே நடுவில் சிவ கும்பமும் குழ எட்டுக் கும்பமும் வைக்கவேண்டும். இறந்தவர் சமயதீழிதராயின் உருத்திர மூர்த்தியையும் விழேடு தீழிதராயின் ஈசவர் மூர்த்தியையும் நிர்வாண தீழிதர் ஆசாரி அபிடேகம் பெற்றவராயின் சதாசிவ மூர்த்தியை நடுக்கும்பத்திலும், குழ உள்ள கும்பங்களில் ஈசானம் முதல் கிழக்கு வரை ஈசானன், குபேரன், வாயு, வருணன், நிருதி, இயமன், அக்கினி, இந்திரன் ஆகியோரைப் பூசிக்கவேண்டும். நடுவே அக்கினி காரியத்திற்கென குண்டம் ஒன்று அமைத்து அதற்கு கிழக்கில் உரல் உலக்கையும் அதற்கு கிழக்கில் பேரிடதானத்திற்காக பேரியையும் வைக்கவும். உரல் உலக்கைக்கு மாவிலை, கூர்ச்சம், போடி வஸ்த்திரம் கட்டி மலர்மாலையால் அலங்கரித்து உரலினுள்ளே அறுகும் மஞ்சள் மாவும் இடல் வேண்டும். உரலைச் சூழ

நல்லெண்ணைய், அரப்பு, எலுமிச்சம்பழும், அபிஷேகப் பொந்தகள், இறந்தவர் உடலுக்கு அணியும் உடுபுடவை என்பவற்றை வைக்கவும். உறலுக்குப்பக்கத்தே ஒரு கும்பம் வைத்து அதில் பாசுபதாஸ்ததீர் தேவரை பூசிக்கும்படி காரணாகமத்தில் உள்ளது. இக்கும்ப சலத்தில் சன்னப்பொடியை குழைப்பர். குண்டத்திற்கு வடக்கே மண்குடத்தில் சுடலைக்கு கொண்டு செல்லும் உருத்திர கும்பம் அமைத்தல் வேண்டும். ஸ்நபன கும்பத்திற்கு தெற்கே புண்ணியாகவாசன கும்பத்ததையும் பஞ்சகெளவியத்தையும் அமைக்கவும்.

கிரியை செய்வோன் - தந்தைக்கு முத்தமகன், தாய்க்கு இளைய மகன் கடமை செய்தல் வேண்டும். மகன் இல்லாத போது மனைவி, கணவன், மகள், சகோதரன், அவர் மகன், தந்தை, தாய், மருமகன், சகோதரி, சபின்டன், சமானோதகன், சீடன், குரு, தோழன், அரசன் ஆகிய இவர்களுள் முன்னவர் இல்லாத இடத்து அடுத்தவர் கிரியை செய்யலாம். மகன், மனைவி, மகள் தவிர்ந்த ஏணையோர் கிரியை செய்யின் அவர்கள் தந்தை அல்லது தாய்க்கு கிரியை செய்தவராய் இருத்தல் வேண்டும்.

கர்த்தா (கிரியை செய்வோன்) சவரம் செய்து நீராடி கோடி வள்ளத்திரம் இரண்டு அணிந்து அனுட்டானம் முடித்தல் வேண்டும். குரு கர்த்தாவிற்கு விழுதி கொடுத்து பவித்திரம் அணியச் செய்து உபவீதம் இடமாக அணிவித்து சங்கற்பம் செய்து கொள்ளுவார். விநாயக பூஜை புண்ணியாகவாசனம் முதலிய கிரியைகளைச் செய்து புண்ணியாக பஞ்சகெளவியத்தை மண்டபத்திலே இடத்தைச் சுத்திசெய்து நெற்பொரிகளை மண்டபத்தில் இறைத்துக்கொள்வார். இங்கு கர்த்தாவிற்கு பஞ்ச கெளவியம் பருகக் கொடுக்கக்கூடாது. கிரியை நடைபெறும் போது திருமுறைப் பாடல்களை ஒதுதல் வேண்டும். குரு அங்க நியாயம், கரநியாசம், சிவோகம் பாவனை செய்து ஸ்நபன கும்ப பூஜை முடித்து அக்கினி காரியம் முடித்து

பூர்ணாகுதி கொடுத்து கிரிஜை பூர்த்தி செய்யப்படும். கர்த்தாவிடம் நெற்பொரி கோடுத்து அதை பிரேதத்தின் மீது போட்டுக் கந்பூரம் காட்டியின் பிரேதத்தை குளிப்பாட்டுவதற்காக வீட்டின் பின்புறம் எடுத்துச் சென்று தலை தெற்காகக் கிடத்தி ஆசௌசிகள் அரப்பு எண்ணைய் வைப்பர். கர்த்தா மேற்கு முகமாக நின்று நல்லெண்ணைய் அரப்பு என்பவற்றை பிரேதத்தின் சிரசில் வைப்பர். பின்பு அரிசிமா, மஞ்சள் மா, பால், தயிர், இளநீர் அபிகேகம் செய்து பின் பஞ்சகெளவியம், கும்பநீரால் அபிஷேகம் செய்தல் வேண்டும். கர்த்தா இடது கைமேல் வலது கையை வைத்துப் பிடிக்க வேறொருவர் உதவியுடன் கர்த்தாவின் புங்கையினால் அபிஷேகம் செய்தல் வேண்டும். பின் அத்தர், பன்னீர் முதலிய வாசனைத் தீரவியம் தெளித்து பிரேதத்தை அலங்காரம் செய்து மண்டபத்திற்கு கொண்டுவரவேண்டும். தலை தெற்கில் இருக்கக்கூடியவாறு குருக்களுக்கு இடப்புறமாக வைத்து திருநீற்றை நீரில் குழழத்து சத்தியோசாதம் முதலாக முழந்தாள், தொப்புழி, மார்பு, நெற்றி சிரசு, புயங்கள் இரண்டு, விலா, முதுகு, கமுத்து ஆகிய இடங்களில் உரிய மந்திரத்துடன் பூசி பன்னீரால் கை கழுவி நீரை பிரேதத்தின் சிரசில் தெளித்தல் வேண்டும். இவ்வேளையில் திருநீற்றுப்பதிகம் ஒதுக்கல் வேண்டும். சந்தனம் குங்குமத் திலகமிட்டு பூமாலை சாத்துதல் வேண்டும்.

சுண்ணம் இடித்தல்

பேரிடதானம் செய்து அதன்பின் உரவில் பூமாதேவியையும் உலக்கையில் மேரு மலையையும் பூசித்து (வையகமெல்லாம் உரல்தாக மாமேருவென்னும் உலக்கை நாட்டி) அறுகு, மஞ்சள்மா என்பற்றை உரவில் இட்டு எண்பத்தொரு பதமந்திரம் சொல்லி மூன்று தரம் இடித்துப் பின் திருவாசகத்தில் உள்ள திருப்பொந்தகண்ணப் பாடல் பாடி இடித்தல் வேண்டும். பஞ்சபுராணம் பாடி நிறைவுசெய்து

வெற்றிலையில் கண்ணப்பொடியை எடுத்து உரலுக்குப் பக்கத்தில் உள்ள கும்ப நீர் விட்டு குழலைத்து கர்த்தா நெற்றியில் (பொட்டிட்டு) அனிந்து பிரேதத்தின் இரண்டு கண்களிலும் சாத்தி மிகுதியை உடல் முழுவதிலும் தெளித்துவிடுக. கண்ணம் இடிக்கும் போது இறந்தவரின் பேர்ப்பிள்ளைகள் முதலானோர் பிரேதத்தைச் சூழ நின்று பந்தம் பிடிப்பர்.

கண்ணம் இடித்தல் பிரேத ஸ்நானத்திற்கு முன் நிகழ்வது தான் முறையானது. நம்மவர்களின் ஆசாரக்குறைவு கருதி பிரேத சுத்தியின் பொருட்டு சிவுகும்ப ஸ்நானம் முடித்து அதன்மேல் கண்ணப்பொடி தெளிக்கப்படுகின்றது. இறந்தவர் நற்கதி அடையவேண்டி தானம் கொடுத்தலும், பிரேத யாத்திரையின் பொருட்டு யாத்திரா தானமும் நிறைவு செய்த குருக்களுக்கு தட்சணையும் கொடுக்கப்படும்.

மனைவி, மக்கள், சுற்றுத்தவர் (பெண்கள்) இடப்புறமாக சுற்று வந்து வாய்க்கரிசி இடுவர். (வாய்க்கரிசி - பச்சை அரிசியும் தேங்காய் துருவலும் சேர்த்து) மனைவி மக்கள் பிரேதத்தின் காலில் பூப்போட்டு வணங்குவர். கணவன் இறந்தால் மனைவி தாலியைக் கழுந்தி பிரேதத்தின் நெஞ்சில் வைக்கவேண்டும். சுமங்கலி இறந்தால் நிறை நாழியை (தீபம், நெல் நிறைந்த சேர்) பிரேதத்தின் கையால் தொட்சசெய்து வீட்டின் உள்ளே வைக்க வேண்டும். தேங்காய், வெற்றிலை, பாக்கு, வாழைப்பழம் என்பவற்றை சேலை முந்தானையில் முடிந்துவிட வேண்டும். பிரேதத்தின் கீழ் உள்ள துணியையும் மேலுள்ள துணியையும் சேர்த்து பிரேதத்தை முடிதலைப்பகுதியில் ஒரு முடிச்சிடல் வேண்டும். கீழே உள்ள அர்க்கைத் துணியால் மூன்றிடத்தில் கட்டவேண்டும்.

யாகத்திற்குரிய மரங்களில் பச்சை மரத்தில் கட்டப்பட்ட பாடையில் பச்சைச் செதனை ஒலைப் பன்னாங்கில் பிரேதத்தை வைத்தல் வேண்டும். பாடை கழக மரத்தால் கட்டப்படும். பெண்கள் பாடையை இடமாக மூன்று முறை சுற்றிவந்த பின் பிரேதம் மயானத்திற்கு கொண்டு செல்லப்படும்.

காற்பக்கம் முன்னாக பிரேதத்தை எடுத்துச் செல்லவேண்டும். கர்த்தா குடும்பத்துடன் முன்னே செல்ல புகையுடன் கூடிய நெருப்பை மூன்று காலுடைய உறியில் வைத்து குனிந்த தலையுடன் சுற்றுத்தவர் பின்னே வர வாத்தியம், சங்கு ஒலிக்க திருமுறைப்பாட்லகள் பாடியவாறு அல்த்திர மந்திரத்துடன் பொரி தூவியவாறு கடலையை அடைந்து தலை தெற்கே இருக்குமாறு இறக்குக.

வடக்குத் தெற்காக விறகுகளை அடுக்கி அந்த சிதாஸ்த்தானத்தில் தலை தெற்கே இருக்க பிரேதத்தை வைத்து சுற்றுத்தவர் வாய்க்கரிசி போடுதல் வேண்டும். சுமங்கலி இறந்தால் அவரின் கணவன் முந்தானையில் முடிந்த தேங்காய், வெற்றிலை, பாக்கு, பழம் என்பவற்றை எடுத்து வைத்து தேங்காயை உடைத்து தாலியை அவிழ்த்து (கழற்றி) எடுத்தல் வேண்டும். கர்த்தா சிவகும்பத்தை இடது தோளில் வைத்து இடப்புறமாக சுற்றிவந்து தலைப்பாகத்தில் வைத்து அதன் கழுத்துவரை உடைத்தெடுத்து கும்ப நீரில் அரிசியை நனைத்து காக்கடன் தந்புருஷ மந்திரத்தால் வாய்க்கரிசி இடல் வேண்டும். குடத்தையும் கொள்ளியையும் கொண்டு இடமாக மும்முறை சுற்றிவரல் வேண்டும். ஓவ்வொரு முறையும் குடத்தில் ஓவ்வொரு துவாரம் செய்து ஒழுகும் நீரை சிதையில் தெளிக்க வேண்டும். தலைமாட்டில் தெற்கு நோக்கி நின்று கொள்ளியை வைத்து குடத்தை முன்பக்கத்திற்கு போடுடைத்தல் வேண்டும். பின் கால்மாட்டில் சென்று பவித்திரம், உபவீதம்

என்பவற்றை கழுந்தி சிதையில் போட்டு நமஸ்காரம் செய்து திரும்பிப் பார்க்காமல் நீர்க்கரையை அடைந்து நீராடி நிவாபாஞ்சலி தருப்பணம் செய்து கொள்ளவேண்டும்.

நிவாபாஞ்சலி தருப்பணம் பிதிர பொருட்டு இரு கைகளாலும் ஒன்றியிலும் சில தருப்பணமாகும். இது பாஷான உத்தியாபணத்திலும் செய்யலாம். சுற்றத்தவரோடு வீட்டு வாசலுக்கு வந்து வேப்பிலை கடித்து உமிழ்ந்த பின் கை, கால் கழுவி பின் நீராடி வீட்டைச் சுத்தம் செய்தல் வேண்டும். தூய்மையாய் தயாரித்த சோறு, கறி முதலியவற்றை இருந்தவருக்குப் படைத்து தீபமேற்றித் திருமுறை பாடியபின்னர் உரிமைக்காரருடன் உணவை உண்ணவும். ஆசௌசிகள் (ஞாதிகள்) அங்கு உணவு உண்டால் அந்த ஆசௌசம் முடியும்வரை ஆசௌசம் காக்க வேண்டும். அந்தியேட்டி வரை தினமும் இரவில் தீபம் ஏற்றி நீர் நிரம்பிய பாத்திரம் ஒன்றையும் வைத்து திருமுறை பாராயணம் செய்தல் வேண்டும்.

ஆஸ்தி சஞ்சயணம்

தகளம் செய்த அன்று அல்லது முன்றாம், ஐந்தாம், ஏழாம், ஒன்பதாம் நாட்களிலும் எலும்புகளை எடுக்கலாம். அங்கு அக்கினி தணிந்திருந்தால் சிவாக்கினி மூட்டி பிராயச்சித்த ஓமம், தத்துவ ஓமம் செய்தல் வேண்டும். அக்கினி தணியும் வரை நீரை ஊற்றவும். அபிஷேகப் பொருட்களால் காலில் இருந்தது தலைவரை அபிஷேகம் செய்தல் வேண்டும். பின் சத்தியோசாதம் முதலான பஞ்சப்பிரம மந்திரங்களைக் கூறி முழந்தாள், தொப்புள், மார்பு, நெற்றி, தலை ஆகிய இடங்களில் திருநீறு பூசி சந்தனம், பூ முதலியவற்றை சாத்தி தூப தீபம் காட்டியின் முழந்தாள் முதலிய ஜந்து இடங்களிலும் சத்தியோசாதம் முதலான மந்திரம் கூறி எலும்புகளை எடுத்து முக்காலியிலுள்ள பால்நிரிம்பிய பாத்திரத்தில் ஓலி உண்டாகாதவாறு போட்டு பாத்திரத்தின்வாயை கோடித்துணியினால் முடிக்கட்ட

வேண்டும். மிகுதியாயுள்ள எலும்பு, சாம்பலை அள்ளி அவ்விடத்தைச் சுத்திசெய்து பண்படுத்தி நவதானியம் விதைத்து பால் தெளித்து நிலத்தை குளிர்ப்பன்னி வெற்றிலை, பாக்கு, பழம், நெற்பொரி, ரொட்டி வடை(கோது நீக்காத உழுந்தில் செய்தது) முதலியவற்றை பூத பிரேத பைசாசங்களின் பொருட்டு நிவேதித்து திருமுறை ஒதி வழிபாடு செய்தபின் எலும்பையும் சாம்பலையும் சமுத்திரம் முதலிய அந்நிய நீர் நிலைகளில் விடுதல் வேண்டும்.

ஆஸ்தி சஞ்சயன் போது கொண்டு செல்பவை:-

அரிசிமாவைப் பிசைந்து ஏழ ரொட்டிகள் செய்து கொண்டு போக வேண்டும். அத்தோடு பால், தயிர், மண்முட்டி ஒன்று, வாளி, கத்தி, வாழையிலை, தீவுத்தி, பழவகை, இளநீர், பாக்கு, வெற்றிலை, பூஜைக்குரிய பொருட்கள்.

எட்டுச் செலவு

அந்தியேட்டி என்பது இறுதியாகச் செய்யப்படும் யாகம் எனப் பொருள்படும். அந்தியேட்டியினால் சமய தூசாரம், அனுட்டானத்தில் ஏற்பட்ட குறைகள் நிவர்த்தியாகும். அந்தியேட்டி சமய அந்தியேட்டி, விஷேட அந்தியேட்டி, நிர்வாண அந்தியேட்டி என முன்று வகைப்படும். இது சமய, விஷேட, நிர்வாண தீட்சை உடையவர்களுக்கு அவர்கள் பெற்ற தீட்சை வகையில் செய்யப்படும். விஷேட, நிர்வாண அந்தியேட்டி சைவ ஆசாரம் உடைய புலால் உண்ணாத சமய தீட்சை உடைய சைவர்களுக்கு செய்யப்படும். சமய அந்தியேட்டி பிரேதத்தில் சுடலையில் செய்யப்படும். ஏனையோர்க்கு செய்யப்படும் சமய அந்தியேட்டி ஆசௌச முடிவில் 31ஆவ் நாளில் செய்யப்படும். இதை இக்காலத்தில் தர்ப்பை சுடுதல் என்பர். மகன் தவிர்ந்த எனையோர் கடமை (கொள்ளி வைத்தால்) செய்தால் அந்தியேட்டி (தர்ப்பை சுடல்) நாள் பார்த்துத்தான் செய்ய

வேண்டும். நந்தை, பத்ரர், தியோதசி தவிர்ந்த ததிகளும், செவ்வாய், வியாழன், வெள்ளி, தவிர்ந்த வார லக்கினங்களும், திரிபாத நட்சத்திரமும் தவிர்ந்த ஏனைய நட்சத்திரங்களிலும் பாபக்கிரகம் பலமுண்டான சமயத்தில் இக்கருமும் செய்யலாம். (காலவிதானம்) (நந்தை - பிரதமை, ஏகாதசி, பத்ரர் - துதியை, சுப்தமி, துவாதசி, திரிபாத நட்சத்திரம், கார்த்திகை, உத்தரம், உத்தராடம், புனர்பூசம், விசாகம், பூர்ட்டாதி) 26ஆம் நாளுக்கு மேல் 31ம் நாள்வரையில் அந்தியேட்டி செய்யலாம்.

சுடலை, ஆழ்ந்றங்கரை, குளக்கரை, சமுத்திரக்கரை, வீடு(கிணற்றடி) ஆகிய இடங்கள் அந்தியேட்டி செய்வதற்கு உகந்த இடங்களாகும். ஒன்பது முழும் முதல் குறைந்தது ஐந்து முழும் நீள அகலம் கொண்ட மண்டபம் அமைத்தல் வேண்டும். இம்மண்டபத்திற்கு பதினாறு அல்லது பன்னிரெண்டு அல்லது நான்கு கால்கள் அமைய வேண்டும். மேலே வெள்ளை கட்டி விதானம் தோரணம், பூமாலைகளால் அலங்கரித்து நான்கு திசைகளிலும் வாயில் அமைத்து தெற்கில் பிரதான வாயில் அமைத்து சாண்த்தினால் நிலத்தை மெழுகி மண்டபத்தை ஒன்பது பதமாக்கவேண்டும்.

நடுப்பத்தில் ஒமகுண்டமும் வடமேற்கில் சிவ கும்பமும் வடக்கிழக்கில் வர்த்தனி (பாசுபதாத்திர) கும்பமும் தென்மேற்கில் பஞ்சகெளவிய மேடையும் தென் கிழக்கில் சிதாவஸ்த்து தானம் (பிரேத தகன இடம்) ஆகியவற்றையும் சுற்று வேதிகையில் (மண்டபத்தின் சுற்றுப்புறத்தில்) தசாயத கும்பங்களையும் அமைத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

சிதாவஸ்த்து தானத்தை வடக்கு தெற்காக நீண்ட சதுரமாக்கி இருபத்தைந்து பதமாகப்பிரித்து நடுப்பதம் ஜந்திலும்

மஞ்சள் மாவும், தென்மேற்கில் நாலுபத்ததில் வெள்ளை மாவும், தென்கிழக்கில் நாலுபத்ததில் சிவப்பு மாவும், வடகிழக்கில் நாலுபத்ததில் கறுப்பு மாவும், வடமேற்கில் நாலுபத்ததில் பச்சை மாவும், வடக்கிலுள்ள பத்ததில் சிவப்பு மாவும், மேற்கிலுள்ள பத்ததில் வெள்ளை மாவும், தெற்கிலுள்ள ஒரு பத்ததில் கறுப்பு மாவும், கிழக்கிலுள்ள ஒருபத்ததில் மஞ்சள்மாவும் இட்டுக்கொள்ளவேண்டும்.

புத்தளிக்கை (பிரேதம் போல் செய்யும் தருப்பை) முப்பத்தாறு தர்ப்பைகளால் முறுக்கி இடப்பக்கமாக முழந்து ஜவைந்து தர்ப்பைகளால் கைகளும் பதின்மூன்று தர்ப்பைகளாகப் பிரித்து கால்களையும் ஆக்கவேண்டும்.

ஆசாரியார் நீராடி சந்தியாவந்தனம் முடித்து தெற்கு வாயிலால் மண்டபத்துட் புகுந்து சிவகும்ப வேதிகைக்குத் தெற்கே வடக்கு நோக்கி இருந்து கர்த்தாவிற்கு திருநீரு கொடுத்து சங்கற்பம் செய்து கொண்டு சகளீகரணம், பூதசுத்தி, மந்திரசுத்தி, அந்தர் யாகம், சிவகஸ்த்தம் செய்து சிவோகம்பாவனை முடித்து ஞானகட்க தாரணம் செய்தல் வேண்டும்.

பஞ்சகெளவிய பூசை முடித்து யாக மண்டபத்ததையும், கர்த்தாவையும், புத்தளிக்கையையும் பஞ்சகெளவியத்தால் (புராட்சித்தல்) தெளித்தல் வேண்டும். குரணோற்சவம் செய்து சுண்ணப்பொடி சாத்தி புத்தளிக்கைக்கு அபிடேகம் செய்தல் வேண்டும். பதினெட்டு சமள்க்காரங்களையும் மனதினாலே செய்து நெற்பொரி முதியவற்றை மண்டபத்தில் தூவி மிகுதியை ஈசானத்தில் பாகபதாஸ்திர வர்த்தனி ஆசனத்தில் இடவேண்டும்.

சிதாவஸ்து பூஜை

நடுப்பதம் ஜந்திலும் பிருதுவி தத்துவத்தையும் பிரம்மாவையும் தென்மேற்கு மூலையில் நான்கு பதத்திலும் அப்பு தத்துவத்தையும் விஷ்ணுவையும் தென்கிழக்கு மூலையில் நான்கு பதத்திலும் தேய தத்துவத்தையும் உருத்திரனையும் வடமேற்கு மூலையில் நான்கு பதத்திலும் வாயு தத்துவத்தையும் மகேஸ்வரனையும் ஆகாச தத்துவத்தையும் சதாசிவத்தையும், வடக்கில் உள்ள ஒரு பதத்தில் குபோரனையும், மேற்கிலுள்ள ஒரு பதத்தில் வருணனையும், தெற்கிலுள்ள ஒரு பதத்தில் இந்திரனையும் பூசித்து பழம், தாம்பூலம் நிவேதித்து நீராஞ்சனம் செய்தல் வேண்டும்.

வர்ததனி பூஜை செய்து பாசுபதாஸ்ததிர பூஜை செய்து நூனவாளள் ஓப்புக்கொடுத்து யாகத்தை காத்து ரட்சிக்கும்படி வேண்டிய பின் தசாயுத பூஜை செய்தல் வேண்டும். வடகிழக்குத் திசைமுதல் கிழக்குத் திசை வரையுள்ள எட்டுக் கும்பத்திலும் ரூலம், கதை, துவசம், பாசம், கட்கம், தண்டு, சக்தி, வச்சிரம் ஆகியவற்றையும் வடகிழக்கில் தெற்கிலுள்ள கும்பத்தில் பத்மத்தையும் தென்மேற்கில் வடக்கே உள்ள கும்பத்தில் சக்கரத்தையும் பூசித்து தசாயுத தேவர்களிடம் யாகம் முடியும் வரை பாதுகாக்க வேண்டும் என சிவாக்ஞானை தெரிவித்தல் வேண்டும்.

பின்னர் சிவகும்ப பூஜை சிவாக்னி காரியம், பிராயச்சித்த செபம், நாமசந்தானம், மிருதக தீட்சை செய்து சிதாவஸ்து தானத்தில் பூசித்து ஜவகை மாவையும் இடு அதன்மேல் புத்தளிகைகளை வைத்து வாய்க்கரிசியிட்டு, கொள்ளிவைத்து குடம் உடைத்து தகனம் செய்தபின்னர் காடாற்றி புத்தளிக்கை சாம்பலை ஒரு பாத்திரத்தில் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

நக்னதானம்

இறந்தவருக்கு ஏற்படக்கூடிய பசி, தாகம், குளிர் (ஆடை இல்லாத குறை) போன்றவற்றை நீக்கும் பொருட்டுச் செய்யப்படும் தானம் நக்னதானம் எனப்படும். குடும்பத்தவராய் உள்ள ஆசாரியாருக்கு அரிசி, வள்க்கிரம் முதலியவற்றை தானமாகக் கொடுக்க வேண்டும். உயர்தீட்சை உடையோருக்கு பிரேத தகனம் செய்தவுடன் இத்தானம் கொடுக்கப்படும்.

துர்மரணப் பிராயச்சித்தம்

இயற்கையாக உயிர் பிரியாது தன் உயிரைத் தானே மாய்த்துக்கொள்ளுதல் அல்லது வேறு ஏதுக்களால் உயிர் பிரிதல் துர்மரணம் எனப்படும். நீரில், நெருப்பில் பாய்தலால், நஞ்ச உண்டலால், பாப்பு கழித்தலால், ஆயுதங்களால், விலங்குகளால் ஏற்படும் இறப்பு துர்மரணம் எனப்படும்.

இது புத்திபூர்வம், அபுத்திபூர்வம் என இருவகைப்படும். புத்திபூர்வம் தானே தன் உயிரைப் போக்கிக் கொள்வது. அபுத்திபூர்வம் எதிர்பாராதவிதமாக உயிர்பிரிதல். அபுத்திபூர்வ துர்மரணத்தில் சாதாரண மரணம்போலவே கிரிஜையும் ஆசெசாசமும் கொள்ளப்படும். இதில் தேசம் பின்னப்பட்டிருந்தால் ஆசெசாச முடிவில் பிரதித்தேகத்தில் (புத்தளிக்கை) புனர்தகனம் அந்தியேஷ்டி செய்ய வேண்டும். புத்திபூர்வ துர்மரணத்தில் சாதாரண அக்கினியில் தகனம் செய்வது ஒரு வருடம் அல்லது ஆறுமாதம் அல்லது மூன்றுமாத முடிவில் இறந்த திதியில் தர்ப்பையால் செய்யப்பட்ட பிரதித்தேகத்தில் அந்தியேஷ்டி செய்து கொள்ள வேண்டும். துர்மரணம் அடைந்தோர் பைசாச ரூபத்தில் அலைவர். ஆதலால் பைசாச புவனத்திற்கு அதிபதியாகிய வைரவருக்கு சாந்தி செய்த பின்பே அந்தியேஷ்டி செய்யப்படும்.

பாஷாணத்தாபனம்

இறந்தவருடைய ஆன்மாவை கல்லிலே பூசித்தல் பாஷாண பூஜை எனப்படும். (பாஷாணம் - கல்) இதில் செய்யப்படும் கிரியைகள் ஆன்மாவின் பசி, தாகம் நீங்கும் பொருட்டும் பிரேத வடிவம் நீங்கும் பொருட்டும் ஆன்மாவின் உணவு விருப்பங்களைப் பூர்த்தி செய்யும் பொருட்டுமேயாகும். இக்கிரியையை வீட்டில் மண்டபம் அமைத்து விரிவாகச் செய்யலாம். பிரேதத்தில் அந்தியேஷ்டி செய்பவர்கள் வீட்டிலே பாஷாணத்தாபனம் செய்து விரிவாகப் பூஜை நிகழ்த்துவர். இக்காலத்தில் தர்ப்பை கடுதல் நிறைவெய்தியதும் அந்தியேஷ்டி மடத்திலே இக்கிரியை நிகழ்கின்றது.

மண்டபத்தில் வேதிகை அமைத்து வேதிகையில் வடக்கு முகமாக ஒரு கும்பம் வைத்து அதில் இறந்தவர் தீட்சைக்கு ஏற்றது போல உருத்திரர், ஈசவரர், சதாசிவர் என்பவரில் ஏற்றவரைப் பூசித்தல் வேண்டும். ஒரு பாத்திரத்திலே கல்லினை கூர்ச்சங்கட்டி வடக்குமுகமாக வைத்து அதில் இறந்தவருடைய ஆன்மாவை ஆவாகனம் பண்ணி எண்ணெய் அரிசி முதலான அபிடேகத்திரவியங்களால் அபிடேகம் செய்து வஸ்த்திரம் சாத்தி பூஜை தர்ப்பணம் செய்தல் வேண்டும். தர்ப்பணம் வாசோதகம், திலோதகம், குசோதகம் என மூன்றுவகை உண்டு. கோடிச் சீலையோடு சேர்த்து தர்ப்பணம் செய்வது வாசோதகம். எள்ளுடன் சேர்த்து செய்வது திலோதகம். தர்ப்பையுடன் சேர்த்து செய்வது குரோதகம். தர்ப்பணம் முதல்நாள் மூன்றும் இரண்டாம்நாள் நாள்கும் என்ற வகையில் என்றவகையில், ஆசௌச (முடிவு நாள்வரை செய்தல் வேண்டும். முப்பது நாள் ஆசௌசிகள் 525 தர்ப்பணம் செய்தல் வேண்டும். நாளுக்கு ஒன்றாக ஆசௌசக் கணக்கில் பிண்டம் இடல் வேண்டும்.

நவசிராத்தம், ஏகோத்தரவிருத்தி தர்ப்பணம் சங்கிதா சிராத்தானம் என்பன முறைப்படி செய்தல் வேண்டும்.

நவசிராத்தம் - இது முதல் நாள் தொடங்கி ஒற்றித்த நாளில் செய்யப்படுவது. ஒழுக்கமுள்ள அந்தனர் ஒருவரை அழைத்து இறந்தவருடைய ஆத்மா நற்கதி அடையவேண்டித் தானம் கொடுத்து அவரிடம் தான் பல தீர்த்தத்தை வாங்கிப் பாவாணாத்தின் மீது விடுவதன்மூலம் இறந்த ஆத்மாவிற்கு பிரேதத்தன்மை நீங்கி நற்கதி கிடைக்கும்.

சங்கிதா சிரார்த்தம் - பதினொரு மந்திரங்களின் நேத்திரம் ஒழிந்த பத்து மந்திரங்களை பத்து சீலமுள்ள அந்தனர்களின் ஆலோகித்து அவர்களுக்கு செய்யும் தானமாகும். இதனால் தீட்சையின் பின் ஏற்பட்ட ஆசார அனுட்டானக் குறைகள் நீங்கும். உருத்திர பலியிட்டு அதன்பின் பிரழாதபலி எனப்படும் பேருணவு படைத்து தீபாராதனை தோத்திரம் செய்தல் வேண்டும். இறந்தவர்க்கேல் பாடப்பட்ட சமரகவி (கல்வெட்டு) பாடிக்கற்றத்தவர் பூவும் நீரும் இட்டு அஞ்சலி செலுத்துதல் வேண்டும்.

கல்லிலே பூசித்த ஆஸ்மாவை கும்ப முர்த்தியிடத்தும் கும்பமூர்த்தியை அதற்குரிய இடத்திலும் ஓடுக்கி கும்பம், கல, பிண்டம், சாம்பல் முதலியவற்றை வாத்திய ஒலிகளுடன் சமுத்திரம் முதலான நீர்நிலைகளில் விடுக.

நீர்நிலையிலே மார்பளவு தண்ணீரில் வடக்கு முகமாக நின்று பிண்டத்தை முதலிலும் கும்பத்தை அடுத்தும் பாவாணாத்தை பின்னருமாக விடவேண்டும். நீராடவிட்டு வீட்டிற்குவரவேண்டும்.

வீட்டுவாசலில் வேப்பிலையை தின்று துப்பி ஆசமனம் செய்து அக்கினி, தண்ணீர், கோமயம், வெண்கடுகு இவைகளைத் தொட்டு

உலக்கையை கடந்து கால், கை கழுவி வீட்டினுள் செல்லல் வேண்டும்.

இதுவரை கூறிய கிரியைகள் சைவக்குருக்கள் செய்வதும் மேற்பட்ட வீட்டுக்கிரியைகளை பிராமணக் குருக்கள்மாரும் செய்வதும் நடைமுறையில் உண்டு.

தூடக்குக் கழிவு

எமக்கு ஆசௌசம் முப்பது இருவகள். முப்பத்தோராம் நாள் காலையில்தான் தூடக்குக் கழிவு நிகழவேண்டும். சைவபோசன முடையவர்கள் வேறு மாயிசம் உண்பவருடன் கலப்பின்றி இருந்தால் பதினாறாம் நாளில் ஆசௌசம் நீங்கும்.

அந்தியேஷ்டி செய்பவர்கள் வீட்டைவிட்டுச் சென்ற பின்னர் வீட்டைக் கழுவி சுத்தம் செய்து அனைவரும் நீராடி பிராமணக்குருக்களைக் கொண்டு புண்ணியாகவாசனம் (கல்லடி)ப் படையலுக்கு உணவு தயாரித்தல் வேண்டும். ஆசௌசம் நீங்கி மறுநாளில் ஏனைய கிரியைகள் செய்யலாம்.

வீட்டுக் கிரியை

வீட்டு முற்றத்தில் மெழுகி பூரண கும்பம் (நிறைகுடம்) வைத்து, தீபமேற்றி பிள்ளையார் பிடித்து வைத்து வாயிலில் மாவிலை கட்ட வேண்டும். வீட்டுக் கிரியைகளின் முதலில் சங்கல்பப்பம் செய்து விக்னேஸ்வர பூஜை, தீப தேவி பூஜை, பஞ்சகெளவிய பூஜை, வர்ண கும்ப பூஜை என்பன நிறைவேறிய பின் கர்த்தாவிற்கு பஞ்சகெளவியம் பருகக் கொடுக்கப்படும்.

அனுஞ்சை

ஒரு வாழையிலையில் மூன்று தர்ப்பை, பவித்திரம், என்னு, உபவீதம், காச் என்பவற்றை கர்த்தா தலையில் வைத்து இடப்பறமாக மூன்று முறை சுற்றி இன்ன வருடம், அயனம், ருது, மாதம், பட்சம், நட்சத்திரம், திதி, வாரம் கூடிய சுபதினத்திலே இன்னாருக்கு சிரார்த்தம் செய்கின்றேன் அதற்கு அதிகாரம் கொடுக்கவேண்டும் என்று குருவினிடம் வேண்ட அவர் அதிகாரம் தந்தோம் என்று கட்டைத் தர்ப்பையை கர்த்தாவிடம் கொடுக்க அதைக் கர்த்தா இடுப்பில் சொருகிக்கொள்வர். பின்னர் வலது கை மோதிர விரலில் பவித்திரத்தையும் வலத்தோளில் உபவீதத்தையும் அணிந்து கொள்ளவேண்டும்.

குரியபுஜை

சிவப்பு நிறப்புவும் நீரும் கொண்டு மூன்று முறை ஆத்ம பிரத்தேணம் செய்து குரியமுரத்தியை வணங்கி செய்யப்போகும் சிரார்த்தத்திற்குச் சாட்சியாக இருந்து அருளவேண்டுமென்ப பிரார்த்தித்து முற்றத்தில் வைக்கப்பட்ட கும்பத்தில் பூவையும் நீரையும் போட்டு வழிபட வேண்டும்.

தந்தைக்கு அல்லது தாய்க்கு இடபதானம், ஏகோத்திட்டம், பஞ்சதச (பதினெந்து) மாசியம், சோத கும்ப சிரார்த்தம், சபின்ஷகரணம் என்பன செய்யப் போகின்றேன் என்று சங்கற்பம் பண்ணிக்கொள்ள வேண்டும்.

இடபதானம்

இறந்தவருடைய தான தருமங்களின் பலனை தருமத்தின் வடிவாயுள்ள இடபத்தின் மூலமாக சிவபெருமானிடம் சேர்க்கும் பொருட்டு இடபதானம் செய்யப்படும். இடபம் (ஆண்மாடு) தானம்

செய்ய வசதிப்படாதவிடத்து ஒரு தாம்பாளத்தில் அரிசிசையப்பறப்பி அதில் இடபத்தின் வடிவை எழுதி அதன் மேல் தேங்காய் வைத்து கர்த்தா அத்தாம்பாளத்தை நாலு திசையிலும் இழுத்து உரிய மந்தின்களைக்கூறித் தெட்சணையுடன் அதை ஓர் அந்தணருக்கு தானமாகக் கொடுக்கவேண்டும்.

ஏகோத்திட்டம்

இது இறந்தவர் ஒருவரை மட்டும் குறித்து செய்யப்படும் தானமாகும். அந்தணர் ஒருவரை அமைத்து மேற்கு முகமாக ஆசனத்தில் இருத்தி அவருக்கு ஸ்நானத்திற்கு வேண்டிய நல்லெண்ணைய், அரப்பு, எலுமிச்சம்பழம் கொடுத்து நீராழியதாகப் பாவண செய்து பேட்டி, சால்வை, சந்தனம், பூ என்பவற்றைச் சாத்தி அரிசி மரக்கறி என்பவற்றைக் கொடுத்து பூசிக்கவேண்டும்.

தரையைச் சுத்தம் செய்து வாழையிலைபோட்டு ஒரு தருப்பையை தெற்கே நுனி இருக்கும் வண்ணம் வைத்து ஒரு பிண்டம் இடவும். பச்சை அரிசிமா, உழுந்துமா, என்பால், தயிர், நெய், தேன், வாழைப்பழம் ஆகிய எட்டுப் பொருட்கள் சேர்த்து உருட்டி பிண்டம் செய்யப்படும். கர்த்தர் தெற்கு முகமாக இடது முழந்தானையும் இடது கையையும் ஊன்றியிருந்து கைமாறியப் பிண்டம் இடவேண்டும். சந்தனம் பூ சாத்தி வெற்றிலை, பாக்கு, பழம், இளாந்ரி, நெஙவேத்தியம் நிவேதித்து தர்ப்பணம் செய்து நமஸ்காரம் செய்து கொண்டு தமது சக்திக்கு ஏற்றவாறு தானம் கொடுக்கவும். இத்தானத்தினால் ஆன்மா உலக வாழ்வில் ஓரளவு திருப்தியடையும். இதில் இருபத்திநான்கு தானங்கள் கூறப்பட்டுள்ளன. அவையாவன: பவித்திரம், புனூல், கமண்டலம், உருத்திராக்கம், பாதுகை(மிதியடி), தண்டம், கெளபீனம், விபூதிப்பை, யோகப்பட்டம், குடை, குல்லாய், மேல்வள்ளத்திரம் (சால்வை), வஸ்த்திரம், பொன், மோதிரம், இரத்தினம், நெய், வெண்ணைய், பசு, பூமி, போசனத்திற்கு வேண்டிய

பொருட்கள், சர்வதானியங்கள், சர்வ அலங்காரத்துக்குரிய பொருட்கள், தாசீ, தாசர்கள் என்பனவாகும். ஏகோத்திட்டம் ஏற்றகுருவிற்கு தானம், தட்சணைகள் கொடுத்து வழியனுப்பி மஞ்சள் நீர் தெளித்து, இடத்தைச் சுத்தம் செய்து கர்த்தா கை கால் கழுவி அல்லது நீராடிவந்து பஞ்சகெளவியம் பருகிக்கொள்ளவும்.

மாசியம்

இறந்த வருடத்தில் வருடம்தோறும் செய்யப்படும் சிரார்த்தம் மாசியமாகும். இது மாதந்தோறும் இறந்த திதியில் செய்யப்படும். முதல் மாதத்திற்குரிய மாசியம் ஏகோத்திட்டம் என்ற பெயரில் முதலில் செய்யப்பட்டது. இரண்டாம் மாதம் தொடக்கம் பதினொரு மாத மாசியமும் ஊன மாசியம், ஊனதிரிப்டச் மாசியம், ஊனசாண் மாசியமும், ஊன் ஆப்திக மாசியமும் ஆகப் பதினைந்து மாசியம் செய்தல் வேண்டும்.

ஊனமாசியம் - இறந்தநாள் முதல் இருபத்தேழு நாளின்மேல் மூன்று நாட்களுள் செய்யப்படுவது.

ஊனதிரிப்டச மாசியம் - அவ்வண்ணம் நாற்பதாம் நாள் முதல் நாற்பத்தைந்தாம் நாளுக்கிடையில் செய்யப்படுவது.

ஊனசாண் மாசியம் - மேற்கூறப்பட்டபடி நாற்று எழுபதாம் நாள் முதல் நாற்றெண்பதாம் நாளுக்கிடையில் செய்யப்படும்.

ஊன ஆப்திக மாசியம் - முந்நாற்றைம்பதாம் நாள்முதல் முந்நாற்றைபத்தைந்தாம் நாளுக்கிடையில் செய்யப்படும்.

மாதந்தோறும் செய்யப்படும் பதினொரு மாசியங்களும் இறந்த திதியில் செய்யப்படும். ஊன மாசியங்கள் நான்கும் தோறங்கள் இல்லாத நாளில் செய்யவேண்டும் வெள்ளிக்கிழமைகளிலும் நந்தை, சதுர்த்தி, அமாவாசை என்னும் திதிகளிலும் கார்த்திகை, ஆயிலியம், பூரம், கேட்டை, மூலம், பூர்ட்டாதி, எனும் நட்சத்திரங்களிலும் திரிபுஷ்கரமோகம், துவிபுஷ்கர யோகம் என்பவற்றிலும் ஊன மாசியம் செய்தல் ஆகாது.

(துதியை, சப்பதமி, துவாதசி, என்னும் திதிகளும் கார்த்திகை, உத்தரம், உத்தராடம், புனர்பூசம், விசாகம், பூர்ட்டாதி எனும் நட்சத்திரங்களும் ஞாயிறு, செவ்வாய், சனி எனும் வாரங்களுமாகிய முன்றும் கூடுவது திரிபுஷ்கரமோகம், இரண்டும் கூடுவது துவிபுஷ்கர யோகம்)

பதினெண்ணால் மாசியங்களும் செய்ததன் மேல் வருடமுடிவில்தான் சபின்ஷகரணம் செய்தல் வேண்டும். ஆயினும் கர்த்தாவின் அசௌகரியங்களை உத்தேசித்து ஆசௌச முடிவில் பதினெண்ணால் மாசியங்களையும் செய்து முடிப்பார். இப்படிச் செய்தாலும் பின்னரும் உரிய காலத்தில் மாசியங்களைச் செய்வது சிறப்பாகும்.

சோதகும்ப சிரார்த்தம்

இது நீர் நிரம்பிய பாத்திர(உதகம் - நீர) தானமாகும். இறந்த ஆன்மாவின் தாகம் தீரும்பொருட்டு இறந்த நாள்முதல் வரும் முந்நூற்று அறுபத்தைந்து நாளிலும் இத்தானம் செய்யவேண்டும். இவ்வாறு செய்ய வசதி ஏற்படாததால் இப்பேர்து சபின்ஷகரணத்தின் முன் சோதகும்ப தானம் நடைபெறும்.

சபின்ஷகரணம்

பிண்டங்களை ஒன்று சேர்த்தல் சபின்ஷகரணம் ஆகும். இதிலே பிதிர் வர்க்கத்திற்கு மூன்று பிண்டமும் மாத்ரு வர்க்கத்திற்கு மூன்று பிண்டமும் நிமித்தருக்கு (இறந்தவருக்கு) ஒருபிண்டமும் இடப்படும். நிமித்த பிண்டத்தை பிதிரப்பிண்டத்துடன் சேர்ப்பதால் இறந்த உயிர் பிரேதத்தன்மை நீக்கி பிதிரத்தன்மையும் சிவலோகப்பேறும் அடையும். சபின்ஷகரணத்தின் மேற் செய்யும் சிரார்த்தங்களில் நிமத்த பிண்டம் இன்றி பிதிரப்பிண்டம் மூன்று இடச் செய்யவேண்டும்.

சபின்ஷகரண பாரவண விதானம், ஏகோத்திட்ட விதானம் என இருவகைப்படும். பாரவண விதானம் பிதிர் தேவர் மூவரைக்குறித்துச் செய்யப்படுவது, ஏகோத்திட்ட விதானம் குறித்த பிதிர் தேவர் ஒருவரைக் குறித்துச் செய்யப்படுவது.

தந்தை, தாய், தாயின் சகோதரன், அவன் மனைவி, பேரன் பேர்த்தி ஆகியோருக்குச் செய்யும் சபின்டி ஏகோத்திட்ட விதானமாய் அமையும். மனைவி, கணவன், சகோதரன், மகன், மகள், மாமன், மாமி ஆகியோருக்குச் செய்யும் சபின்டி ஏகோத்திட்ட விதானமாய் அமையும். தந்தை தாயாருக்கு சபின்டி செய்யும்போது பேரன் பேர்த்தி உயிருடன் இருந்தால் ஏகோத்திட்ட விதானமாய் செய்ய வேண்டும்.

வீட்டுக்கிரியையைப் பொதுவாகச் சபின்ஷகரணம் என்று சொல்லும் வழக்கம் உண்டு. ஏகோத்திட்டம், பதினெந்து மாசியம், சோதகும்ப சிரார்த்தம் என்பவற்றைச் செய்த பின்பே சபின்ஷகரணம் செய்ய வேண்டும். இது ஒருவருட முடிவில் செய்யத்தக்கது. எனினும் இடையில் ஏற்படும் வசதியெனக்களைக் கருதி ஆசௌசம் நீங்கிய மறுதினத்தில் செய்யலாம். இதிலே நான்கு பகுதிகள் உண்டு.

1. சிவன்யார் பொருட்டு இருவர் - நந்திதேவர், மாகாளர்.
2. பிதிர்ததேவர் பொருட்டு மூவர் - கந்தர், சண்டர், கணாதீசர்.

பின்னர் தூப தீபம் காட்டி வழிபாடு செய்யவேண்டும். கர்த்தாவும் உறவினரும் பூவும் நீருமிட்டு வழிபட்டபின்னர் திருமுறை பாடு சமர்கவிபாடு தர்ப்பணம் செய்யவும். நிமிர்தத பின்டத்தில் சாத்திய பூவை எடுத்து பிதிரப்பின்டத்தில் சேர்க்கவும். இதனால் இறந்தவர் பிதிர்த தேவர்களையும் உதவாசம் செய்து பிண்டங்களை பகவிற்கு கொடுக்கவும். அல்லது சமுத்திரத்தில் விடவும்.

வடக்குத் தெற்காக மூன்று பாத்திரமும் கிழக்கில் ஒரு பாத்திரமும் வைத்து அவற்றுள் அர்க்கியம் (நீர், சந்தனம், பால், என்ன, தர்ப்பை நுனி, பூ) இட்டு மூன்று பாத்திரத்துள்ளும் பிதிர்த தேவரையும் தனிப்பாத்திரத்தில் நிமித்தரையும் பூசித்து நிமித்தருக்குரிய பாத்திரத்தில் உள்ள அர்க்கிய சலத்தை பிதிர்ததேவருக்குரிய மூன்று பாத்திரத்தில் உள்ள சலத்துடன் சேர்கும் நிகழ்வு அர்க்கிய சம்யோசனம் எனப்படும்.

பின்னர் குருவிற்கு தட்சணை கொடுத்து ஆசீர்வாதம் பெற்றுபின் குரு கர்த்தாவிற்கு மஞ்சளால் திலகமிட்டு அதன்மேல் அர்ச்சணையை வைத்துவிடுவெர். குருவை வீட்டவாசல்வரை வழியனுப்பி உறவினர் நண்பர்களுடன் உணவு உண்ணவேண்டும்.

ஆப்திகம் (ஆட்டைத்திவசம்)

ஓர் ஆண்டு முடிவிலே செய்யப்படும் சிரார்த்தம் ஆதலால் இது ஆட்டைத்திவசம் எனப்படும். இறந்த திதியில் செய்யும் இந்தச் சிராத்தத்துடன் இறந்தவரைக் குறித்துச் செய்யும் அபரக் கிரியைகள் நிறைவரும்.

வருட சிரார்த்தம்

சிரார்த்தம் என்பது சிரத்ததையுடன் செய்யப்படுவது என பொருள்கொள்ளப்படும். வருடந்தோறும் இறந்த திதியில் தந்தை தாயாரைக் குறித்துச் செய்யப்படுவது சிரார்த்தமாகும். மகன் தந்தைக்குச் செய்யும் சிரார்த்தத்தில் தந்தை, பேரன், பூட்டன் ஆகிய மூவருக்கு முன்று பிண்டமும் தமது வமிசத்திலுள்ள பிதிர எல்லோருக்கும் ஒரு பிண்டமும் இடல் வேண்டும்.

தாயாருக்கு சிரார்த்தம் செய்யும் போது தாய், தகப்பனின் தாய், பேரனுடைய தாய் ஆகிய மூவருக்கும் முன்று பிண்டமும் தமது வம்சத்தவருக்கு ஒரு பிண்டமும் இடல் வேண்டும்.

சிரார்த்தம் அன்ன சிரார்த்தம், ஆமசிரார்த்தம், இரணியசிரார்த்தம், தர்ப்பணரூப சிரார்த்தம் என நான்கு வகைப்படும்

அன்ன சிரார்த்தம்

தம்மரபிலோ அன்றி தம்மில் உயர்ந்த மரபிலோ உள்ள தீட்சை பெற்றவரை அழைத்து நிமிர்த்த தானத்திலிருத்தி குறித்ததானத்தக் குரியவராகப் பூசித்து அழுது படைத்து, உண்பித்துச் செய்யும் சிரார்த்தமாகும். இதில் அன்னம், எள், தாளீயம், தயிர், பால், தேன், நெய், வாழைப்பழம் ஆகிய பொருட்கள் சேர்த்துப் பிண்டமிடல் வேண்டும்.

ஆமசிரார்த்தம்

உணவிற்குப் பதிலாக அரிசி காய்கறி வகைகளைப் படைத்து செய்யும் சிரார்த்தமாகும். இதில் அரிசிமா, உழுந்துமா, எள், பால், தயிர், நெய், தேன், வாழைப்பழம் ஆகிய பொருட்கள் சேர்த்து

உருட்டிப் பிண்டமிடல் வேண்டும். இவ்வெட்டுப் பொருட்களும் அட்டாங்கம் எனப்படும்.

இரணிய சிரார்த்தம்

அன்ன சிரார்த்தம், ஆம் சிரார்த்தம் செய்ய வசதியில்லாதபோதும் தகுதியானவர் கிடைக்காத போதும் பணத்தை வைத்துச் செய்யப் படுவது இரணிய சிரார்த்தமாகும்.

தருப்பண்ரூப சிரார்த்தம்

இது அமாவாசையில் செய்யப்படுவதாகும். அன்ன சிரார்த்தத்தில் அன்ன பிண்டமும் ஆமசிரார்த்தத்தில் ஆம் பிண்டமும் இடல் வேண்டும். அன்ன சிரார்த்தத்தில் ஆம் பிண்டமும் ஆமசிரார்த்தத்தில் அன்ன பிண்டமும் இடுதல் குற்றமாகும்.

அன்னசிரார்த்தம் அபராணத்தில் செய்தல் வேண்டும். ஆமசிரார்த்தம் சங்கவ காலத்தில் செய்து போசனம் அபராணத்திலும் செய்தல் வேண்டும்.

பிராதக்க காலம்-	குரிய உதயம் முதல் ஆறு நாழிகைவரை
சங்கவ காலம்	அதன்மேல் பன்னிரண்டு நாளிகைவரை
மத்தியாணம்	அதன்மேல் பதினெட்டு நாழிகைவரை
அபராணம்	அதன்மேல் இருபத்து நாள்கு நாழிகைவரை
சாயணனம்	அதன்மேல் முப்பது நாழிகைவரை

குரிய உதயம் காலை ஆறுமணியாயின்...

- பிராதக்க காலம் - காலை 6.00 மணி - 8.24 வரை
- சங்கவ காலம் - அதன்மேல் - 10.48 வரை
- மத்தியாணம் - அதன் மேல் - பகல் 1.12 வரை
- அபராணம் -அதன்மேல் - மாலை 3.36 வரை
- சாயன்னம் - அதன்மேல் மாலை 6.00 வரை
- சிவபெருமான் - அபிஷேகத்தாலும், விஷ்ணு - அஸ்காரத்தாலும்,
பிதிர்கள் - தர்ப்பணத்தாலும் மகிழ்வர்.

சிரார்த்த வகைகள்

- நித்திய சிரார்த்தம் - நாள்தோறும் பிதிரைக் குறித்து
செய்யப்படும் தர்ப்பணம்.
- நூழித்திய சிரார்த்தம் - தந்தை தாயார் இறந்த மாதம்
தீக்தியில் வருடந்தோறும் விதிப்படி
செய்வது.
- காசிய சிராத்தம் - அமாவாசை, குரிய கிரகணம், சந்திர
கிரகணம், விதிபாத யோகம்,
உத்தராயணம், சித்திரை விஷே
மாதப்பிறப்பு, வைகாசி வளர்பிறை
திருத்தியை, கார்த்திகை வளர்பிறை
நவமி, பூர்ட்டாதி தேப்பிறை தீரயோதசி,

மாசி அமாவாசை ஆகிய தினங்களில் புன்னிய தீர்த்தங்களில் நீராடப் பிதிர தரப்பணம் செய்து அதிதிகள் சுற்றத்தாரோடு போசனம் செய்வது. இது தீர்த்த சிரார்த்தம் எனப்படும்.

விருத்தி சிரார்த்தம்

- இது நாந்தி சிரார்த்தம் என்றும் கூறப்படும். சீமந்தம், சாதகர்மம், நாமகரணம், அன்னப் பிரசன்னம், விரதம், விவாகம், கிருகாரம்பம், கிருகப் பிரவேசம் போன்ற கருமங்களில் பிதிர தேவர்களை குறித்து செய்யும் சிரார்த்தமாகும். பிதிரகளின் ஆசீர்வாதம் பெறும் பொருட்டும் செய்யும் சிரார்த்தம் மஞ்சள் சிரார்த்தம் எனவும் கூறுவர்.

காயா சிரார்த்தம்

- காயாவில் செய்து பிண்டமிட்டு பிதிரகளை திருப்திப்படுத்தவதால் ஏழு கோத்திரத்திலுள்ள நாற்றியோரு குலமும் விருத்தியாகும். (பிதாவின் குலம் இருபத்தினான்கு, மாதாவின் குலம் இருபது, மனைவிகுலம் பதினாறு, சகோதரிகுலம் பன்னிரெண்டு, மகன் குலம் பதினொன்று, பிதாவின் சகோதரி குலம் பத்து, மாதாவின் சகோதரிகுலம் எட்டு ஆக குலம் நாற்றோன்று)

காசி, காஞ்சி, மாயை, மதுரை, அவந்தி, அயோத்தி, துவாரகை ஆகிய முத்தித்தலம் ஏழிலும் ஏனைய புண்ணிய தலங்களிலும் சிரார்த்தம் செய்வது மிகுந்த புண்ணியமாகும்.

ஆசௌகாலத்தில் சிரார்த்தம் வரின்

சனன, மரண ஆசௌகாலத்தில் சிரார்த்தம் வந்தால் ஆசௌகம் நீங்கும் நாளில் சிரார்த்தம் செய்தல் வேண்டும். விதவை தான் வீட்டுக்கு விலக்காய் இருக்கும் போது தன்னடைய கணவனின் சிரார்த்தம் வந்தால் ஜந்தாம் நாள் சிரார்த்தம் செய்யக்கூடவர். சிரார்த்தத்திற்குரிய பாகம் பண்ணத்தொடங்கியபின்னர் ஆசௌகம் வந்தால் அது கர்த்தாவைப் பற்றாது.

சிரார்த்தத்திற்கு ஆகுந் திரவியங்கள்

நெல்லரிசி, கோதுமை, யவம், சிறுபயறு, உடமுந்து, என்று, சர்க்கரை, வெல்லம், தேன், நல்லெண்ணெய், பசும்பால், பசுந்தயிர், பசுநெய், சிகைக்காய், மிளகு, சீரகம், மஞ்சள், கடுகு, உப்பு, புளி, வாழையிலை, வாழைத்தண்டு, வாழைக்காய், வாழைப்பழம், மாங்காய், மாம்பழம், பலாக்காய், பலாப்பழம், தேங்காய், இளநீர், பாகற்காய், முள்ளிக்காய், கெக்ககரிக் காய், வெள்ளரிக்காய், புடலங்காய், அவரைக்காய், நெல்லிக்காய், எலுமிச்சம்பழம், சிறுகிழங்கு, பெருவள்ளிக் கிழங்கு, இஞ்சிக்கிழங்கு, கீரை, மூல்லையிலை, முகட்டையிலை, காரையிலை, பிரண்டை, சேப்பந்தண்டு, சேப்பங்கீரை, சேப்பங்கிழங்கு, கருவேப்பிலை, வெற்றிலை, பாக்கு, ஏலம், கக்கு, கராம்பு, சாதிக்காய், சாதிபத்திரி.

சிரார்த்தத்திற்கு ஆகாத திரவியங்கள்

கடலை, துவரை, வெண்கடுகு, பெரும்பயற்றங்காய், பிர்க்கங்காய், அத்திக்காய், முருங்கைக்காய், பூசணிக்காய், வாழைப்பூ, முள்ளங்கி, வெங்காயம், வெள்ளைப்பூடு, எருமைப்பால், எருமைத்தயிர், எருமைநெய், ஆட்டுப்பால், ஆட்டுத்தயிர், ஆட்டுநெய்.

சிரார்த்தத்திற்கு ஆகும் பத்திர புதிப்பம்

வில்வம், தூளசி, அறுகு, சன்பகப்பூ, தாமரைப்பூ, புன்னைப்பூ, மூல்லைப்பூ, நந்தியாவர்த்தப்பூ, மருக்கொழுந்து, வெட்டவேர், எட்டிப்பூ.

ஆகாத புதிப்பம்

குமிழும்பூ, தாழும்பூ, அஸரிப்பூ, சிறுசண்பகப்பூ,

கர்த்ததாவும் சிரார்த்தத்தின் போது வரிக்கப்பட்டவரும் சிரார்த்ததினத்திலும் முதற்தினத்திலும் மறுத்தினத்திலும் சவரம் செய்து கொள்ளுதல் வேண்டும். பூசித்தல், வழிநடத்தல், பாரஞ்சுமத்தல், கோபம், பொய், காமம் இவைகளைத் தவிர்த்த விரத நியமத்தவராய் இருத்தல் வேண்டும். நிரத நியமம் புனர்ச்சி முதலியவற்றை செய்தவர் நரகத்தில் விழுந்து வருந்துவர். கர்தா இம்முன்று தினத்திலும் என்னை தேய்த்துக் கொள்ளலும், பராள்ளம் பூசித்தலும் வெற்றிலை பாக்கு உண்ணலும் மருந்து உண்ணலும் ஆகாவாம்.

சிரார்த்த தினத்திலே வீட்டிலே தயிர் கடைதலும், நெல்லுக் குத்துதலும், பிச்சையிடலும், எண்ணைய், நெய் முதலிய பொருட்களைக் கொடுத்தல் வாங்குதலும் ஆகாவாம்.

சிரார்த்த தினத்திலே திருக்கோவிலிலே கடவுளுக்கு தண்ணால் இயன்ற மட்டும் அபிடேகம், பூஜை, திருவிளக்கேற்றல்

முதலியன செய்தல் வேண்டும். பசுவிற்குப் புல்லுப்போடுதல் வேண்டும்.

சிரார்த்தம் நடக்கும் போது வேதத்தையும், திருமுறைகளையும், புராண இதிகாசங்களையும், தர்ம சாஸ்த்ரத்தையும் சிரார்த்தம் வாங்குவோருக்கு கேட்கும்படி படித்தல் வேண்டும். இது பிதிர்களுக்கு மிகப்பிரியமாகும்.

சிரார்த்தத்திலே கண்ணீர் விடுதலும் கோபித்தலும் பொய் சொல்லுதலும் துரிதஞ்செய்தலும் சிந்திய அன்னத்தை காலால் மிதித்தலும் இலையிலே அன்னத்தை தூவிப்பிரமாறுதலும் ஆகாவாம். சிரார்த்தம் ஏற்பவர் நன்று தீது என்று பேசாது திருப்தியோடு ஏற்றுல் வேண்டும்.

சிரார்த்தத்திற்கு பொருள் இல்லாதவன் காய், கனி, கிழங்கு, எள் இவைகளையேனும் சற்பிராமணருக்கு கொடுத்து நமஸ்காரம் செய்து திலதர்ப்பணம் பண்ணிக் (திலம் - எள்ளு)கொண்டு தான் திருப்தியாக போசனம் பண்ணுதல் வேண்டும்.

மாளையம்

மாளையம் என்பது பிதிர்க் கருமாகும். இது மஹாளையம் என்னும் பெயர் பெறும். இது ஒரு பொது சிரார்த்த (திவசம்)மாகும். புரட்டாதி மாத அபரபக்க பிரதமை முதல் அமாவாசை வரையுள்ள காலம் மாளை பட்சமாகும். பிதிர்களைத் திருப்திப்படுத்தவும் அவர்கள் நந்ததி அடையவும் பிதிர்க் கருமங்கள் செய்ய வேண்டும். இல்லறத்தானுக்குரிய கருமங்களில் பிதிர்க்கடனும் ஒன்று. ஜவகை வேள்விகளுள் பிதிர்யக்ஞமும் (பிதிர் வேள்வி) ஒன்று.

“தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்தொக்க நானென்றாங் கைப்புத்தா நொம்பத் தலை”

என்பது திருக்குறள். பிதிர்களின் உறைவிடம் தென்திசை ஆகலால் தென்புலத்தார் என்று பெயர் பெறுவர்.

குரியன் தெற்கு நோக்கி சஞ்சரிக்கும் தட்சிணாயண காலத்தின் நடுப்பெகுதி புரட்டாதி மாதமாகும். இக்காலம் குரியன் பூமிக்கு நேரே நிற்கும் காலம். சந்திரனும் (அபரபக்கத்திற்) தென்பாகத்தில் பொருந்தியிருக்கிறது. இக்காலம் பிதிர்களுக்கு ஏற்றதாகக் கொள்ளப்படும்.

ஒருவர் இறந்த தினத்தில் அவருக்கு சிரார்த்தம் (திவசம்) செய்தல் வேண்டும். இறந்த தினம் தெரியாவிட்டால் அந்த மாதத்தில் அமாவாசையன்று செய்தல் வேண்டும். அல்லது மாளை பட்சத்தில் செய்து கொள்ளலாம். தெரிந்தோ தெரியாவே சிரார்த்தத்தைச் செய்யாமல் விட்டவர்கள் மாளையபட்சத்தில் பிதிர்க் கரும் செய்தல் வேண்டும்.

இந்தப்பட்சம் முழுவதும் பிதிர்க்கரும் செய்தால் வருடம் முழுவதும் செய்த பலன் கிடைக்கும். பிரதமையில் தன சம்பத்ததும், துவிதியையில் பிரஜாபலமும், திருதியையில் வளர்ச்சி வாபழும், சதுர்த்தியில் சத்தரு நாசமும், பஞ்சதமியில் சம்பத்தும், ஷஷ்ஷியில் புகழும், சப்தமியில் கணாதிபத்தியமும், அட்டமியில் சிறந்த புத்தியும், நவமியில் ஸ்ததிர் சம்பத்தும், தசமியில் இஷ்டசித்தியும், ஏகாதசியில் வேதாசித்தியும், துவாதசியில் பிரஜாவிருத்தியும், தியோதசியில் பசுவிருத்தியும், சதுர்த்தசியில் புஷ்டியும், அமாவாசையில் தீர்க்க ஆயுஞம் கிடைக்கும். யந்திரங்களால் இறப்போருக்கு சதுர்த்தசியில் பிதிர்க்கரும் செய்வது சிறந்தது.

இப்பட்சத்தில் வரும் பரணி, அட்டமி கஜச்சாயை எனப்படும், கஜச்சாயை எனப்படுவது புரட்டாதி மாதத்தில் எந்த வாரத்திலாவது மகந்ட்சத்திரமும் திரயோதசி திதியும் கூடிவருதலாகும். இது ஒரு புண்ணியகாலம் ஆகும். இக்காலத்திற் செய்யும் கருமத்திற்கு பலன் அதிகம்.

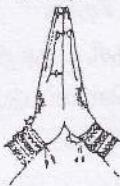
பிதிர்க்கருமங்களாற்றுச் சிறந்த தலங்களாக அயோத்தி, மதுரை, மாயாபுரி, காசி, காஞ்சி, அவந்தி, துவாரகை என்பன அமைந்துள்ளன. காயாவிற் செய்யப்படும் சிரார்த்தம் மிகவும் விமோஷனதாகும். திரயோதசியில் செய்யும் சிரார்த்தம் காயாசிரார்த்தத்தை ஒக்கும்.

நாம் அனுப்பும் தபால், காக்கட்டளை போன்றவற்றைத் தபாற்கந்தோரில் இருப்பவர்கள் உரியவர்களிடம் கொண்டு சென்று சேர்ப்பார். இது போல பிதிர்க்கருமத்தில் செய்யப்படும் தர்ப்பணம், தானம் முதலியவற்றின் பலன்களை உரியவர்கள் இருப்பிடம் அறிந்து அவர்களிடம் சேர்ப்பிப்பர் பிதிரத் தேவதைகள். ஸ்க்கந்தர், சண்டர், கணாதீர் என்போர் பிதிரத் தேவதைகளாவர். சமய, விஷேட, நிர்வாண தீட்சிதருக்கு சாந்தர், சதாசிவர், ஈசன் என்போர் பிதிரத்தேவதை களாகும். பிதாவின் உயிர் ஸ்க்கந்த பதத்தில் சண்ட சொருபமாகவும் முப்பாட்டனுடைய உயிர் சண்ட பதத்தில் கணாதீர் சொருபமாகவும் இருக்கும்.

இக்காலத்தில் விரதம் இருந்து பிதிரத் தர்ப்பணம், தர்மம், ஶாதுக்கள், அடியவர்கள், ஏழைகள் ஆகியோருக்கு அமுதளித்தல் போன்றன செய்தல் வேண்டும்.

முற்றும்

நன்றாவ்ஸல்

குமுபத்தின் ஒளி வளக்காகி

எமக்கெல்லாம் ஒளியூட்டி வாழ்வில் உயர்வாக்கி

உன்னதமாய் வாழ வைத்து

உதாரணமாய் வாழ்ந்திருந்து

விண்ணநூலகம் ஏகிவிட்ட

எம் அன்புத்தேய்வத்தின்

துயர நிகழ்வினிலும்

தொப்ரந்து வந்த நாள்களிலும்

அழுதல் தந்தவர்க்கும்

அன்புதவி செய்தோர்க்கும்

துன்ப நிமிடங்களில்

துணையாக நின்றவர்க்கும்

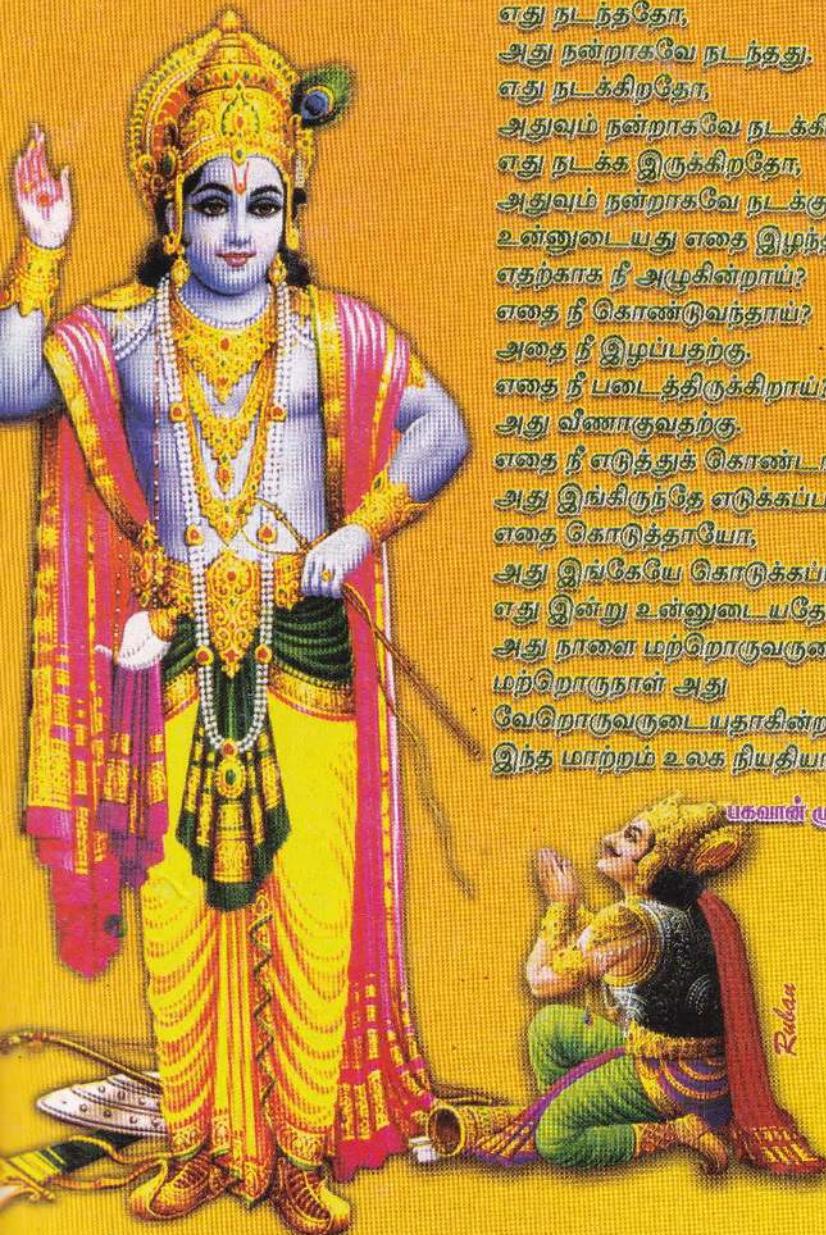
எமது இதய பூர்வமான நன்றிகள்!

2015.06.28

குமுபத்தினர்

கீதாசாரம்

எது நடந்ததோ,
 அது நன்றாகவே நடந்தது.
 எது நடக்கிறதோ,
 அதுவும் நன்றாகவே நடக்கிறது.
 எது நடக்க இருக்கிறதோ,
 அதுவும் நன்றாகவே நடக்கும்.
 உன்னுடையது எதை இழந்தாய்,
 எதற்காக நீ அழுகின்றாய்?
 எதை நீ கொண்டுவந்தாய்?
 அதை நீ இழப்பதற்கு,
 எதை நீ எடுத்துக் கொண்டாயோ,
 அது இங்கிருந்தே எடுக்கப்பட்டது.
 எதை கொடுத்தாயோ,
 அது இங்கேயே கொடுக்கப்பட்டது.
 எது இன்று உன்னுடையதோ
 அது நான்ன யற்றொருவருடையதாகின்றது,
 மற்றொருநாள் அது
 வேற்றொருவருடையதாகின்றது.
 இந்த மாற்றம் உலக நியதியாகும்.

பகவான் ஸ்ரீ கருஷ்ணர்

Ruben